

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

& expeditis & facto eorum volantati eorum fuerat consentiens non iste
 הנהא לא שלם הוא לעבניהון ולסוענתהון ומסכא
 Pilatum ad accessit iste dei Regnum erit
 הוא למלכותא דאלהא הנהא קרב לות פילטוס
 in linteo & inuoluit ipsum & deposuit ipsum Iesu corpus & petiit
 ושאל פגרה דישוע וואחתהו וכרכה יה כתיבא
 homo non in quo excisus sepulcri in domo & posuit ipsum linteo
 דכתנא וסמרה בבית קבורא נקרא הו דלמאנש
 erat paraescues & dies in eo fuerat positus adhuc
 ערכיל אתתסום הוא כרו וימא ערובתא הות
 quae uenerat ille mulieres autē erāt accedētes erat illucescens & sabbathū
 ושבתא נגהת הורתו קריבן הוידין נשא הליו דאתי
 corp' ei positum esset & ubi sepulcrum & inspekerūt Galilæa à cum eo
 עמה מן גלילא וחיזיהו לקברא ואיכא אתתסום פגרה
 preceptū erat sicut gēuerūt & sabbatho & aromata ynguēta para uerūt & reueritē
 והפכו טיבסמא ודרומא וכשבתא שלי אך דפקידו

24 caput
 קפלאון כד
 sepulcri ad domū uenerūt obsecrūt aditū mane autem in sabbatho inuē
 בחד בשכא דין בשפרא עד חשוק אתי לבית קבורא
 mulieres cum eis & erant fuerant que parātes aromata illa & attulerūt
 ואיתי הליו הרומא דטיבי הו ואתי הו עמהון נשא
 sepulcri domo à reuolutum lapidem & inuenerunt alie
 אהרניתא ואישכחאפא דמענלא מן בית קבורא
 ut eum & fuit Iesu corpus inuenerunt nec & ingressē sunt
 ועליו ולא אישכחיהו לפגרה דישוע והויה דבד
 cas iuxta steterunt uiri duo ecce hoc super attonitæ essent
 הוין תסיהן על הדא הא תרין נברין קמו לעל מנהון
 facies suas & inclinātur in metu & fuerunt uelīmetū eorū erat & coruscans
 ומברק הויה לבושהון והויה בדחלתא וכפי אפיהון
 mortuis cum uiuētē estis quærentes quid eis & dixerunt in terram
 בארעא ואמרון להון סנא בעין אנתון היא עם מיתא
 In Galilæa esset eum uobiscū q' locut' sit mēminit'is surrexit hic non est
 ליתוהו תנן קם לה עהדין דמלל עמכון כד הובגלילא

51
 52
 53
 54
 55
 56
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 Ταλαιψα

51. Hic non confenserat cō-
 filio & actibus eorum, ab A-
 rimathæa ciuitate Iudæe, qui
 expectabat, & ipse regnum
 Dei.
 52. Hic accessit ad Pilatum,
 & petiit corpus Iesu.
 53. Et depositum inuoluit
 in lindone, & posuit eū in
 monumento exciso, in quo
 nondum quisquam positus
 fuerat.
 54. Et dies erat Parasceues,
 & Sabbathum illucescebat.
 55. Subsecutæ autem mulie-
 res quæ cum eō uenerant de
 Galilæa, uiderunt monumē-
 tum, & quemadmodum po-
 situm erat corpus eius.
 56. Et reuertentes paraue-
 runt aromata & ynguēta: &
 Sabbatho quidem siluerunt
 secundum mandatum.

CAP. XXIII.
 I V N A autem Sabbathi
 valde diluculo uenerunt ad
 monumentum, portātes quæ
 paraauerant aromata.
 2. Et inuenerunt lapidem
 reuolutum à monumento.
 3. Et ingressæ, non inuen-
 erunt corpus Domini Iesu.
 4. Et factum est dum mento
 consternatæ essent de isto,
 ecce duo uiri steterunt secus
 illas in ueste fulgenti.
 5. Cū timerent autem, &
 declinarent uultum in terrā,
 dixerunt ad illas, Quid quæ-
 ritis uiuentem cum mortuis?
 6. Non est hic, sed surrexit.
 Recordamini qualiter locu-
 tus est uobis, cū adhuc in
 Galilæa esset,

51
 52
 53
 54
 55
 56
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 Ο ιij

18 Et respondens vnus cui nomen Cleophas, dixit ei, Tu solus peregrinus es in Ierusalem, & non cognouisti quæ facta sunt in illa, his diebus?

19 Quibus ille dixit, Quæ? Et dixerunt, De Iesu Nazareno, qui fuit vir propheta, potens in opete & sermone coram Deo & omni populo.

20 Et quomodo eum tradiderunt summi Sacerdotes & Principes nostri in damnationem mortis, & crucifixerunt eum.

21 Nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus Israel: & nunc super hæc omnia, tertia dies est hodie quodd hæc facta sunt.

22 Sed & mulieres quædam ex nostris, tetruerunt nos, quæ ante lucem fuerunt ad monumentum.

23 Et non inuento corpore eius, venerunt, dicentes etiam visionem angelorū vidisse, qui dicunt eum viuere.

24 Et abierunt quidam ex nostris ad monumentum, & ita inuenerunt sicut mulieres dixerunt: ipsum verò non inuenerunt.

25 Et ipse dixit ad eos, O stulti & tardi corde ad credendum in omnibus quæ locuti sunt Prophetæ.

26 Nonne hæc oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam?

27 Et incipiens à Moysè, & omnibus prophetis, interpretabatur illis in omnibus Scripturis, quæ de ipso erant.

18 וענה חר מנחון דשמה קליופא ואמר לה אנת הו
id Tu scias qui non Ierusalem ab extraneus solus
כי בלחודיך נוכריא מן אורשלים דלא ידע את מרם
ci dicunt quid eis dixit diebus in illis in ea q fuit
הווא בת כהנון ומתא: 19 אמר להון מנא אמרין לה
fuit & potens propheta qui fuit vir Nazaret qui ex illo Iesu de
על ישוע הו דמן נצרת נברא דהוא נביא וחילתן הוא
populo vnuerfo & coram Deo coram & in opete in sermone
במלתא ובעברתא קדם אלהא וקדם כלה עמא
mortis iudicio & seniores sacerdotum principes & tradiderunt eum
20 ואשלמותי רבי כהנא וקשישא דלינא דמותא
esset futurus quod ille ipse erant sperantes autē nos & crucifixerunt eum
וזקפיהו: 21 חנו דין סברין הוין דהויו עתיד הוין
omnia hæc ex quo dies tres & ecce Israel vt redimeret
דנפרקויהו ליסריל והא תלתא יומין מן דהלין כלהון
ad domū fuerūt puenientes obfuscescerūt nos ex nob. mulieres etiā sed fuerunt
הוין: 22 אלא אף נשא מן אתמתן קרמי הוין לבית
nobis dixerūt venientes corp⁹ eius inuenirent non & cum sepulcri
קבורא: 23 וכד לא אשכחו פגרה אתי אמרין לן
& etiam ipse qd viuat de eo & dicunt illic vidimus quia Angelos
דמלאכא הוין תמן ואמרין עלוהי דחי הו: 24 ואף
sicut ita & inuenerunt sepulcri ad domum ierunt ex nobis homines
אנשא מן אולו לבית קבורא ואשכחו הכנא איך מא
Iesus eis dixit tunc viderūt non verò ipsum mulieres dixerūt
דאמרין נשא לה דין לא הו: 25 הדין אמר להון ישוע
iis in omnibus ad credendum corde & graues ratione carentes o
או חסירי רעונא וקירי לכא למחוינו בכלהון אילין
vt suffineret erat futurum hoc erat nonne propheta quæ locuti sunt
דמללו נביא: 26 לא הוא הלין עתיד הוא דנסיבר
Moysē à erat & incipiens in gloriam suam & vt ingrederetur Christus
משיחא ודנעול לתשבוחתהו: 27 ושירי הוא מן מושא
ex se de eis erat & explicans prophetis omnibus & ab
ומן כלהון נביא ומפשק הוא להון על נפשה מן
scripturis omnibus
כלהון כתבא!

18 ἀπεκρίθη δὲ ὁ εἷς ὃν ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτὸν, σὺ μόνος παροικεῖς Ἰερουσαλήμ, καὶ οὐ γινώσκεις τὰ ἔργα μου
να ἐν αὐτῇ τῇ ταῖς ἡμέραις ταύταις 19 καὶ εἶπον αὐτῷ, ποῖα; οἱ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου,
ὃς ἐγένετο δάσκαλος πολλῶν, δυνατὸς ἐν ῥῆματι καὶ λόγῳ, ἐκαστὸν τοῦ θεοῦ καὶ πάντες τοῦ λαοῦ. 20 ὅπως τὸ πα
ρὰ δόξα αὐτοῦ οἱ δὲ οὐκ ᾔδει, καὶ οἱ εἰρησάζοντες ἡμῶν εἰς κρήνην διεσπάσαντο, καὶ ἐστέρωσαν αὐτὸν. 21 ἡμεῖς δὲ ἠλπί
ζομεν, ὅτι αὐτὸς ἔσται ἡμεῶν σωτὴρ ὡς ἐλάλησεν ἡμεῖς, ἡμῶν ἰσχυροὶ ὄντες ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις, ὅτι ἡμεῖς οἱ
ἀφ' οὗ αὐτὰ ἐγγίμεθα. 22 ἡμεῖς καὶ γυναῖκες τινες δὲ ἡμεῶν ὄψεσθαι ἡμᾶς, ἡμῶν ἰσχυροὶ ὄντες ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις, ὅτι ἡμεῖς οἱ
23 καὶ μὴ εὐρησάμεθα αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ, ἀλλ' εὐρησάμεθα αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἀλλοτρίοι αὐτοῦ ζῆλον.
24 καὶ ἀπὸ τούτων τινες εἶπον αὐτῷ, ἡμεῖς δὲ ἡμεῶν ὄψεσθαι ἡμᾶς, ἡμῶν ἰσχυροὶ ὄντες ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις, ὅτι ἡμεῖς οἱ
εἶσομεν. 25 Ἐάν τις εἶπε πρὸς αὐτὸν, ὡς εἶπαμεν ἡμεῖς, βλάσφημος ἔσται, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἐλάλησαμεν οἱ
πρὸς ἡμᾶς. 26 Ἐάν τις εἶπε πρὸς αὐτὸν, ὡς εἶπαμεν ἡμεῖς, βλάσφημος ἔσται, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἐλάλησαμεν οἱ
πρὸς ἡμᾶς. 27 Ἐάν τις εἶπε πρὸς αὐτὸν, ὡς εἶπαμεν ἡμεῖς, βλάσφημος ἔσται, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἐλάλησαμεν οἱ
πρὸς ἡμᾶς.

39 Spiritui & agnoscite cōtredate me sū ga ego & pedes meos man^o meas videte
 הוּ אִידֵי וּרְגְלֵי דַאנְאָנָא גּוֹשׁוֹנְנִי וְרַעְוֵי דְלִירוּחָא 39
 & cūm mihi quia sunt estis videntes sicut ei nō sunt & ossa caro
 בכּוּרָא וּגְרַמָּא לִית לֵה אִיךְ דְּהוּזִין אַנְתוֹן דְּאִית לִי: 40 וכּד
 vique & cūm & pedes suos manus suas eis ostendit dixisset hæc
 הֲלִיזִין אִמְר חוּי אַנּוֹן אִידוּהֵי וּרְגְלוֹתוֹ: 41 וכּד עַד מָא
 essent & mirantes gaudio suo præsent credentes non adnunc
 לְהִשְׁמָא לֹא מְהִימְנִין הוּוּ מִן חֲדוּתֵהוּן וּמְתַמְתְּמֵהּ הוּוּ
 dederūt verō ipsi ad māducađum hic aliquid vobis est ne eis dixit
 אִמְר לְהוֹן אִית לְכוֹן מְדַם תִּנְן לְמַאכְלֵי: 42 הֲנוֹן דִּין יֵהוּבֵוּ
 & accepit mellis suo & ex asso pisce ex partem ei
 לְהַ מְנַתָּא מִן נוֹנָא דְטוּיָא וּמִן כְּבִרְיָתָא דְרִבְשָׁא: 43 וּנְסַב
 quos locut^o sum sermones sunt hi eis & dixit in corū cōspectu comedit
 אִכְל לְעִינֵיהוֹן: 44 וְאִמְר לְהוֹן הֲלִיזִין אַנּוֹן מְלֵא דְמַלְלַת
 id omne vt impleretur erat quod decēs effem apud vos dum voliscum
 עַמְכוֹן כְּד לְוַתְכוֹן הוּיָת דּוּלָא הוּא דְנִשְׁתַּלֵּם כְּלִמְרֵם
 tunc de me & in psalmis & in prophetis Moysi in lege & scriptū est
 רְכַתִּיב בְּנִמוֹסָא דְטוּשָׁא וּבְנִבְיָא וּבְמוֹרָא עֲלֵי: 45 הֲרוּן
 quia sic eis & dixit Scripturas ad intelligēdū mētē corū aperuit
 פִּתַּח רְעִינֵהוֹן לְמַסְתַּכְלוֹ כְּתָבָא: 46 וְאִמְר לְהוֹן דְּהִכְנָא
 mortuorū domo à & yr resurgere Christus vt pateretur iustū fuit & sic scriptū est
 כְּתִיב וְהִכְנָא זֶדֶק רְנַחֵשׁ מִשְׁיָאָה וּדְנָקוּס מִן בֵּית מִיתָא
 in remissionem penitentia in eius nomine & vt predicatur die tertio
 לְתַלְתָּא יוּמִין: 47 וּדְנַתְכְרוּ בְּשִׁמְתָא תִּיבּוּתָא לְשׁוּבְנָא
 Ierusalem ab esset & exordium nationibus in cunctis peccatorum
 דְּהִתְרָא בְּכֻלָּהוֹן עַמְכָּא וְשׁוּרְיָא נְהוּא מִן אֹרְשַׁלַּיִם:
 super vos mittam & ego harum rerum testes estis & vos
 48 וְאַנְתוֹן אַנּוֹן סְהַדָּא דְהֲלִיזִין: 49 וְאַנָּא אִשְׁרַר עֲלֵיכוֹן
 donec ciuitate in Ierusalem expectate autē vos patris mei promissum
 מוּלְכְנָא דְאִבֵּי אַנְתוֹן דִּין קוּוּ כְּאֹרְשַׁלַּם מְדִינַתָּא עַד מָא
 vique eos & eduxit alto ex virtute induamini
 דְּהַלְבְּשׁוּן הִילָא מִן רוּכְמָא: 50 וְאַפְק אַנּוֹן עַד מָא
 eis & benedixit man^o suas & leuauit in Bethaniam
 בִּיתְעֵנְיָא וְאַרִּיִם אִידוּהֵי וּכְרַךְ אַנּוֹן:
 manibus suis benedixit eis.

39 Videte manus meas & pedes, quia ego ipse sum, palpare & videte: quia spiritus carnem & ossa non habet, sicut me videtis habere.
 40 Et cūm hoc dixisset, ostendit eis manus & pedes.
 41 Adhuc autē illis non credentibus, & mirātibus præ gaudio, dixit, Habetis hic aliquid quod manducetur?
 42 At illi obtulerūt ei partē piscis assi, & fauū mellis.
 43 Et cūm māducaisset corā eis, sumēs reliquias dedit eis.
 44 Et dixit ad eos, Hæc sunt verba quæ locutus sum ad vos, cūm adhuc effem vobiscum, quoniam necesse est impleri omnia quæ scripta sunt in Lege Moysi, & Prophetis, & Psalmis de me.
 45 Tunc aperuit illis sensum, vt intelligerent Scripturas, & dixit eis,
 46 Quoniam sic scriptum est, & sic oportebat Christū pati, & resurgere à mortuis tertia die.
 47 Et prædicati in nomine eius penitentiam & remissionem peccatorum in omnes gentes, incipientibus ab Ierofolyma.
 48 Vos autem testes estis horum.
 49 Et ecce ego mittam promissum Patris mei in vos: vos autem sedete in ciuitate, quoad vsque induamini virtute ex alto.
 50 Eduxit autem eos foras in Bethaniā: & eleuatis manibus suis benedixit eis.

39 ἴδετε τὰς χεῖρας μου, καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι ἐγώ εἰμι. ἤλασθησα τὸ με, καὶ ἴδετε ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστά
 οὐκ ἔχει, καὶ θεὸς ἐμὲ ἠωροῦσιν ἕνεκεν ταῦτα. 40 καὶ πρὸς ἐπιπέσειν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.
 41 ἔτι δὲ ἀπιστοῦσαντων αὐτοῖς καὶ τῶν χεῖρας καὶ ποδῶν αὐτοῦ, ἔτι δὲ βρώσισιν ὁ δὲ δὲ
 42 οἱ δὲ ἐπιδοκίμασαν αὐτὸν ἕνεκεν τῶν χεῖρας καὶ ποδῶν αὐτοῦ καὶ τῶν χεῖρας καὶ ποδῶν αὐτοῦ. 43 καὶ λαβὼν ὡσεὶ αὐτοῦ
 44 εἶπε δὲ αὐτοῖς, ὅτι οἱ λόγοι οὗτοι ἠέλασθησαν περὶ ὑμῶν ἕνεκεν τῶν χεῖρας καὶ ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι θεὸς ἠέλασθη αὐτὸν
 45 καὶ τῶν χεῖρας καὶ ποδῶν αὐτοῦ. 46 καὶ εἶπε δὲ αὐτοῖς, ὅτι οἱ λόγοι οὗτοι ἠέλασθησαν περὶ ὑμῶν ἕνεκεν τῶν χεῖρας καὶ ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι θεὸς ἠέλασθη αὐτὸν
 47 καὶ τῶν χεῖρας καὶ ποδῶν αὐτοῦ. 48 ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες ταῦτα. 49 καὶ ἴδου
 50 ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς τὸ πνεῦμα καὶ ἠέλασθη αὐτὸν ἕνεκεν τῶν χεῖρας καὶ ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι θεὸς ἠέλασθη αὐτὸν
 50 καὶ τῶν χεῖρας καὶ ποδῶν αὐτοῦ. 50 καὶ τῶν χεῖρας καὶ ποδῶν αὐτοῦ. 50 καὶ τῶν χεῖρας καὶ ποδῶν αὐτοῦ.

P

51 Et factum est dum benediceret illis, recessit ab eis, & ferebatur in caelum.
 52 Et ipsi adorantes regressi sunt in Ierusalem cum gaudio magno.
 53 Et erant semper in templo laudantes & benedicentes Deum. Amen.

in celos & ascendit ab eis separatus est eis benediceret ut dum & factum
 : וְהָיָה כִּי יְבָרַךְ לְהוֹן אֶת־פֶּרֶשׁ מִנְהוֹן וְסִלַּק לְשִׁמְיָא :
 cum gaudio ad Ierusalem & iuerſi sunt cum adorauerūt autē ipſi
 הִנְנוּ דִּין סַגְדוֹ לַיהוָה וְהִפְכוּ לְאוּרִשְׁלַם בְּחֵדוּתָא :
 glorificarent dum in templo erant tempore & in omni
 וְהָיָה זִבְנֵי אֵיתִיהוֹן הוּוּ בְּהִיכְלָא כִּר מִשְׁבַּחִין :
 amen Deum & benedicentes
 : מְבַרְכִין לְאַלְהֵינָא אֲמִין :

Euangelistæ Lucæ sacrosanctum euangelium finitum est
 : שְׁלֹם אוֹנְגְלִיוֹן קְדִישָׁא דְלוֹקוֹס מִסְבְּרָנָא :

51 καὶ ἐγένετο ὡς τῶν βλῆσαντων αὐτοὺς αὐτοῖς, διέτη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. 52 καὶ αὐτοὶ προσκυνοῦντες αὐτῷ τῷ ἰεροῦ ἐπέσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. 53 καὶ ἦσαν ἕως πάντων τῶν ἡμερῶν τοῦ ναοῦ καὶ δι' ἄλλήλων τῶν θεῶν. ἀμήν.
 Τέλος τοῦ καὶ Λουκᾶ ἀγίου βιβλίου.

in Epheso Ionicè & predicauit quod locutus est Iohannis preconium factum Euangelium
 : וְהָיָה כִּי יְבָרַךְ לְהוֹן אֶת־פֶּרֶשׁ מִנְהוֹן דְּמִלְלָא וְאִבְרֹו יוֹנְאִירָא בְּאַפְסוֹס :
 preconis Iohannis predicationem sacrosanctum Euangelium obſignamus Christi Ieſu & Deitri Dai nei in
 : וְשֵׁם מְרַן וְאַלְהֵן יִשׁוּעַ מִשְׁחָא חֲתַמִּינֵן אוֹנְגְלִיוֹן קְדִישָׁא בְּרוּזָא דִּיהִנְן כְּרוּזָא :

SANCTVM IESV
 Christi Euangelium se-
 cundum Iohannem.

I caput
 א קפלאון
 Domini nostri Natiuitatis in festo Ieſu
 קְרִינָא דְעֵאדְרָא דִּילְדָרָא דְמֶרַן
 erat verbum & illud verbum erat in principio

CAP. I.
 IN principio erat verbum,
 & Verbum erat apud Deū,
 & Deus erat Verbum.
 2 Hoc erat in principio apud Deum.
 3 Omnia per ipsum facta sunt: & sine ipſo factum est nihil quod factum est.
 4 In ipſo Vita erat, & Vita erat lux hominum:
 5 Et lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt.
 6 Fuit homo miſſus à Deo, cui nomen erat Ioannes.

וְיִשִּׁית אֵיתוּהִי הוּא מִלְתָּא וְהוּ מִלְתָּא אֵיתוּהִי הוּא
 erat hoc verbum illud erat & Deus Deus
 וְאֵלֵהּ אֵלֵהּ וְאֵלֵהּ אֵיתוּהִי הוּא הוּ מִלְתָּא :
 & sine ipſo fuit per eius manu omne Deum apud in principio
 וְכִרְיִשִׁית לֹוֹת אֵלֵהּ אֵלֵהּ :
 & vita erat vita in eo quod fuit id fuit vnum non est
 וְלֵא חָדָא הוּת מִדְּס דְהוּא :
 lucet in tenebra lux & ipſa hominum lux erat
 וְהוּוֹן נוֹהֵרָא דְבְנִינְשָׁא :
 à qui miſſus est hominis filius fuit cōprehenderunt eā non & tentis
 וְשׁוֹכָא לֹא אֶדְרַכְרָא :
 Ioannes cui nomen Deo
 וְהָיָה שְׁמֵרָא יוֹהָנָן :

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ.

Κεφ. Α.
 ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν μετὰ τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. 2 ὅσα ἦν ὁ ἀρχὴ πάντων τῶν ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο ἃ οὐκ ἐγένετο. 4 ὁ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἦν μετὰ τὸν θεόν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν μετὰ τὸν θεόν, καὶ ἡ ζωὴ ἠγάπη μετὰ τὸν θεόν. 5 καὶ τὸ φῶς ὅτι τὸ σκοπὸν φάει, καὶ ἡ σκοπία αὐτὴ οὐ κατέλαβεν. 6 ἦν ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ τοῦ θεοῦ, ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννης.